

[Kim Behnke]

Hr. Arne Melchior tager grundigt fejl, hvis det er hr. Arne Melchiors opfattelse, at vi ikke lytter til de organisationer, hr. Arne Melchior citerede og refererede, men dermed være ikke sagt, at vi er enige i de konklusioner, de pågældende organisationer drager.

Det spørgsmål, jeg stillede her fra talerstolen, og som indledte denne debat, var et spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører, hr. Trøjborg, om, hvilket indtryk det har gjort på ham, at de pågældende organisationer har advaret imod denne aktion. Det var et spørgsmål til hr. Trøjborg, og der var ingen som helst tilkendegivelse om min holdning til de forskellige organisationer; det er dér, hr. Arne Melchior tager grundigt fejl.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg har ikke svært ved at forstå, at FN's flygtningehøjkommissær føler sig foranlediget og forpligtet til at optræde i overensstemmelse med en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, det er ikke særlig besynderligt, og derfor synes jeg ikke, at hr. Arne Melchiors indlæg er særlig overbevisende i forhold til de nødhjælpsorganisationer, der er spurgt til i de to spørgsmål.

Hr. Glønborg fortæller, at det bare er nogle få sådan lidt tilfældige danske organisationer, der har udtalt sig på denne måde. Jeg forstår, at det er Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp, der er paraplyorganisation for de 12 danske nødhjælpsorganisationer, det drejer sig om her. Jeg har set, at tilsvarende organisationer i andre lande har givet udtryk for præcis den samme bekymring. Men da jeg ved, at hr. Glønborg er et ordentligt og redeligt menneske, og da hr. Glønborg tilsyneladende ikke tillægger dette her stor værdi, vil jeg gerne stille hr. Glønborg et spørgsmål: Kan hr. Glønborg pege på en eneste nødhjælpsorganisation – ud over naturligvis FN selv – som har ønsket militær eskorte i Bosnien?

Formanden:

Vi vender os til talerrækken.

Helge Adam Møller (KF):

Det er et stærkt og rigtigt og nødvendigt signal, Folketinget i dag sender til krigens parter i Bosnien-Herzegovina og til FN, når vi om kort

tid med et bredt flertal vedtager beslutningsforslaget.

Det er stærkt, fordi det viser, at vi hverken kan eller vil acceptere, at uskyldige mennesker lider og dør, uden at vi forsøger at hjælpe dem. Det er rigtigt, fordi vi lever op til den holdning, som et stort flertal i Folketinget altid har haft og følt at der påhvilede os som fuldgyldige medlemmer af FN. Og det er endelig nødvendigt, fordi Danmark derved ikke kun i tale og i skrift viser, at vi har den rigtige holdning, men også er villig til at drage konsekvensen, den praktiske og sandsynligvis farlige eller risikable konsekvens af de holdninger, vi har.

Et af de emner, der har optaget debatten meget i de sidste 24 timer, har været spørgsmålet om frivillighed kontra muligheden for, at forsvarsministeren opstillede den styrke, der skal sendes af sted. Jeg vil godt understrege i hvert fald fire – og efter min mening de afgørende fire – nøgleord i den aftale, og det vil sige det betænkningssbidrag, som et bredt flertal af Folketingets partier er med i.

Der står for det første, at flertallet – og det er altså Socialdemokratiet, De Konservative, Venstre, CD og Kristeligt Folkeparti – lægger vægt på, at der opnås den højeste grad af professionalisme. For det andet at personellets sikkerhed skal tilgodeses i videst muligt omfang. Den tredje nøglesætning er, at forsvarsministeren opstiller styrken. Og endelig den fjerde nøglesætning: at enhver, der måtte blive udpeget, har lejlighed til at melde fra med angivelse af en begrundelse.

Og hvad betyder så det? Ja, det betyder klart, føler jeg, at det var en meget stærk og saglig argumentation, som i går kom fra hr. Arne Melchior fra CD, hr. Glønborg fra Kristeligt Folkeparti og selvfølgelig fra regeringen repræsenteret ved forsvarsministeren om, hvor vigtigt det var, at man i størst muligt omfang kunne vælge hele enheder og dermed sammensætte den samlede styrke på 150 eller 175 mand, altså enheder, som til daglig og måske gennem måneder eller år har arbejdet sammen, kender hinandens styrker og også kender til det, hvis der er enkelte svagheder. Det betyder kolossalt meget for den opgave, der skal løses, og for den sikkerhed, vi giver de 175 mand, der skal derned, at de i størst muligt omfang kender hinanden og ved, hvordan de hjælper hinanden også under farlige vilkår.